

света и упълномощените местни органи на властта да осигурят „целокупното приемане на децата в училищна възраст от цигански произход в български училища“¹²³, за да могат те да получат поне елементарно образование. В училищата в ромските квартали се оборудват специални стаи, където след края на учебните занятия децата трябва да приготвят домашните си под учителско наблюдение. Предвижда се освен това и построяването на детски градини в ромските квартали. Друг важен момент в документа е осигуряването на годишна квота за приемане на роми в професионалните училища и техникуми¹²⁴. Не е известно колко специални основни училища за роми са били предвидени. Очевидно изпълнението на министерското постановление създава значителни трудности и резултатите от него се забавят. Половин година след публикуването му, през юни 1959 г., ЦК на БКП се вижда принуден да обясни още веднъж смисъла на постановлението пред районните, градските и окръжните комитети на партията и да им съобщи, че тяхната помощ при неговото изпълнение е остро необходима. Обръща се внимание на факта, че част от ромите предпочитат да изпращат децата си в турски училища, което занапред трябва на всяка цена да се предотврати. Организациите на партията, Комсомола и Отечествения фронт са призвани да следят всички деца да получават правилно образование и комунистическо възпитание; за целта е наложително те да посещават български училища¹²⁵.

От началото на учебната 1958/59 г. постепенно българският се утвърждава като първи език на преподаване във всички училища, включително и в тези на турското малцинство, където дотогава преобладава турският като първи език на преподаване в основните училища. Тук трябва да споменем, че ромският език всъщност никога не е бил език на преподаване, поне не официално, което се дължи на липсващото до ден днешен стандартизиране на този език.

¹²³ Специалните училища за ромски деца, изглежда, са съществували до 1959 г. Срв. *Генов, Д., В. Маринов, Ш. Таиров*. Циганското население... с. 45.

¹²⁴ Извлечение от Постановление No. 258 на Министерския съвет от 17 декември 1958 г. за уреждане на въпросите за циганското население в България. – В: ИПНС № 104, 30.12.1958, с. 3.

¹²⁵ Писмото е отпечатано в: *Destroying Ethnic Identity. The Gypsies of Bulgaria*, 61–67; тук с. 66.